

УМОР

Све је умор осим
гледања у тебе,
тих неколико корака
које истом путањом
правиш из дана у дан.

Потез руке ка устима,
одсечно бацање пикавца,
утегнута фигура,
озбиљан лик на врху.

Као навијена играчка
неког „Фидија тојс“-а,
оличење склада
у угланцаним ципелама.

УОПШТЕ ТЕ НЕМАМ

Био си ту као микропластика,
већ у организму
а да не знам да постојиш.

Како да се решиш нечега
за шта немаш доказ да постоји?

Ушао си ми у свест
као микропластика у хлеб,
од кесе, са сечива.

Тако сам схватила да те
много више у мени има,
а да те ја уопште немам.

НИКАДА

Никад нисам говорила никада.
Нек меко буде меко,
а тврдо тврдо.
Нек човек буде истинит.

Али, авај, сви људи
које сам волела
грешили су.

Сад се привикавам
на отворене слокове,
на када и сада.

Волим те, а увек
и кад ниси ту
као да јеси.

Нек остане што је било
за пример једног живота
који смо живели сви
како смо умели
и који бисмо опет
живели другачије.